

Lovgivningsmyndighed. Og at Rigsdagen skulde være saa forskrækket for at faa Raad ogsaa om dette Spørgsmaal, at den paa Forhaand skal modsætte sig det, forstaaer jeg ikke. Det ærede Medlem sagde: ja, men denne Forsamling bliver jo ensidigt sammensat, den vil derfor faa Bestyrkelse i sin Opfattelse, hvis den fik Lejlighed til at afgive en saadan Betænkning. Det kan jeg heller ikke indrømme. Denne er slet ikke saa ensidig sammensat; naar Forholdstalsvalg bliver anvendt, vil samtlige kirkelige Partier blive repræsenteret i det Udvalg, og det kan ikke siges at være en ensidig Sammensætning.

Det ærede 18de landstingsvalgte Medlem (Rasmus Rasmussen) er bange for en raadgivende Institution, Raad er han bange for at tage imod. Jeg forstaaer ikke den Angst og Skræk, som det ærede Medlem giver til Kende overfor denne Sag. Han mener, at de bedste Raadgivere i denne Sag vil være de sønderjydske Rigsdagsmænd, men her er han i fuldkommen Modsætning til Sønderjyderne selv. Sønderjyderne selv har ment, at de bedste Raadgivere var netop et saadant Udvalg, som de da fik Lejlighed til at vælge Folk ind i, og de har bedt derom. Men uagtet de har bedt derom og siger saaledes, staar det ærede Medlem op og siger: Nej, det passer ikke, de bedste Raadgivere er de Rigsdagsmænd, I vælger. Jeg tvivler ikke om, at vi faar udmærkede Rigsdagsmænd dernedefra, men vi faar Rigsdagsmænd, som ikke alene er valgte med kirkelige Forhold for Øje, men med mange andre Forhold for Øje. Derfor tror jeg, at Sønderjyderne har Ret, naar de mener, at det er bedst at faa en Forsamling til at overveje disse Spørgsmaal, som alene er valgt med dette for Øje, saa kan Rigsdagsmændene, ogsaa de sønderjydske, senere tage Stilling til Sagen.

Det ærede Medlem mener at kunne paaberaabe sig 70 Aars Historie for sit Standpunkt. Jeg vil ikke give det ærede Medlem Raad, siden han er saa bange for saadanne, men jeg tror, det ærede Medlem vilde handle klogt i at læse sin Historie om igen, thi vor Kirkes Historie i de sidste 70 Aar viser netop, at Kirken har haft overordentlig stor Nytte af saadanne Forsamlinger. I 1850-erne havde vi en kirkelig Forsamling, en kirkelig Kommission, og efter den Tid fik vi Sognebaandsløsningen. I 1860-erne havde vi en kirkelig Kommission, og efter den fik vi Lovgivningen om Brugen af Kirker, om Valgmenigheder m. v. I 1903 havde vi en kirkelig Kommission, og ogsaa efter den fik vi adskillige Love

ført igennem. Den nuværende Undervisningsminister har netop gennemført en Lov, som man har sat megen Pris paa, nemlig om den udvidede Brug af Kirkerne, om Adgang for Frimenighederne til at bruge Kirkerne. Alt det stammer fra det kirkelige Udvalg. Det kirkelige Udvalg af 1903's Betænkninger er saa fyldige og righoldige, at vi har brugt meget af det paa den danske Rigsdag. Det ærede Medlem ved maaske ikke, at det er Tilfældet, men det er Tilfældet, og jeg tror, at ogsaa en kommende Rigsdag vil finde adskilligt i disse Betænkninger, som det er værd at tage Hensyn til. Jeg beklager saaledes, at vi ikke fik Kirkesynslovgivningen ført igennem, saaledes som den væsentlig er udarbejdet i de Betænkninger, og jeg tvivler heller ikke om, at naar det her forelsaaede Udvalg bliver nedsat — og det bliver det sikkert —, vil vi fra det faa fyldige og gode Betænkninger, som vil være vejledende for den danske Rigsdag, og som vil være til Gavn for vor Folkekirke her i Landet. Min personlige Erfaring og min historiske Erfaring er den, at den danske Folkekirke netop i de 70 Aar har haft fortrinlig Nytte af de raadgivende Kommissioner og Forsamlinger, der har været nedsatte, og at Rigsdagen har haft samme Nytte deraf. Derfor kan jeg saa meget bedre, naar jeg ser paa Historien, tilraade det høje Ting at vedtage det her foreliggende Lovforslag.

Dahl: Den højtærede Kirkeminister søgte at paavise den Betydning, som de tidligere kirkelige Udvalg havde haft. Der til maa jeg nu for det første sige dette, at i hvert Fald det kirkelige Udvalg, den Kirkekommission eller hvad den kaldtes, fra Slutningen af 60-erne havde en meget fyldig Repræsentation for Rigsdagen, og det kan maaske til Dels skyldes denne Repræsentation for Rigsdagen, at nogle af de Forslag, som den stillede, blev gennemført. Det kirkelige Udvalg fra 1903 havde ikke nogen Repræsentation for Rigsdagen i sin Midte. Det blev nedsat, da den nuværende højtærede Kirkeminister første Gang var Kirkeminister, og jeg tror ikke, han den Gang var særlig glad for dette Udvalg; men det var noget, han gik med til for at faa Loven om Menighedsraad gennemført. Hvis man læser de Taler igennem, som han holdt i Anledning af Forhandlingen om det kirkelige Udvalg i 1903, røber de ikke nogen overstrømmende Glæde over, at den højtærede Kirkeminister skulde kunne faa Raad fra den Side. Jeg vil da ogsaa sige, at af alle de mange Raad, som